

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/329/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.833/2024/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte a Debreceni Járásbíróság 37.Bpk.1692/2024/5. számú végzése és a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.833/2024/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján tartotta megállapíthatónak.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményei, valamint az indítványozó kifogásai – az indítvány és annak kiegészítései alapján – az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozó az alábbi büntetések összbüntetésbe foglalása iránt terjesztett elő indítványt:
- a Debreceni Városi Bíróság a 2004. április 23. napján kelt és ugyanazon a napon jogerőre emelkedett 1.B.2244/2000/103. számú ítéletével az indítványozót 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Elkövetési idő: 1999. december 19. A szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását a Fővárosi Bíróság a 2009. október 14. napján kelt 8.B.1058/2007/55. számú ítéletével rendelte el, amely a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.40/2010/19. számú ítéletével 2011. január 27. napján emelkedett jogerőre.
 - A Nyíregyházi Városi Bíróság a 2002. december 18. napján kelt 36.B.3626/2002/2. számú ítéletével, amely a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 4.Bf.1458/2002/8. számú ítéletével 2003. február 14. napján emelkedett

jogerőre, az indítványozót 4 év 6 hónap börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 6 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2002. december 15.

- [4] Az indítványozó összbüntetésbe foglalás iránti kérelmét 2024. augusztus 27. napján terjesztette elő. Azt a bíróságok a jelen alkotmányjogi panasz indítványban kifogásolt végzésekben első- és másodfokon is elutasították. A támadott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményei köréből a visszaható hatály tilalmának a megsértésére hivatkozással állította. Felhívta továbbá az indítványozó az Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését
- [5] Az alaptörvény-ellenesség indokolása körében az indítványozó felhívta és részletesen idézte az Alkotmánybíróság kapcsolódó gyakorlatát, annak körében elsősorban a 10/2018 (VII. 18.) AB határozat, a 3168/2019. (VII. 10.) AB határozat, a 1/2020. (I. 2.) AB határozat és a 3256/2022. (VI. 3.) AB határozat megállapításait. Az indítványozó szerint az összbüntetési indítványa alapján eljáró bíróságok nem vették figyelembe az ezen AB határozatokból fakadó követelményeket és nem azoknak megfelelően jártak el. Ennek következtében az eljáró bíróságok nem, illetve nem megfelelően végeztek el esetében a Btk. 2. §-a alapján az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos büntető törvény szabályainak az összevetését. Ezen felül az indítványozó úgy értékelte, hogy a bíróságok eljárása az Alkotmánybíróság által – az 1/2020. (I. 2.) AB határozatban megsemmisített – 2/2019. Büntető jogegységi határozat rendelkezésének felelt meg.
- [6] Kérte az indítványozó, hogy az Alkotmánybíróság írja elő a bíróságok számára a büntetései összbüntetésbe foglalását és állapítsa meg az annak során alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket is. Szintén kérte, hogy az Alkotmánybíróság foglaljon állást további bírósági határozatok – így a Tatabányai Törvényszék 3.B.5/2014/10. számú és a Győri Ítéltábla Bf.43./2014/13. számú határozata kapcsán a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1104/2015/227. számú, a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.7850/2020/19. számú, a Fővárosi Bíróság 8.B.1058/2007/55. számú, a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.40/2010/19. számú, továbbá a Tatabányai Törvényszék 3.Bpk.91/2024/7. számú és a Győri Ítéltábla Bpkf.I.292/2024/3. számú határozata – Alaptörvénnyel való összhangjáról is. Az indítványozó a korábbi összbüntetési indítványaihoz kapcsolódóan számos további bírósági határozatot is megemlített az indítványban. A fent említett ítéletek köréből kérte ezért az indítványozó, hogy az Alkotmánybíróság a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1104/2015/227. számú és a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.7850/2020/19. számú határozatát érintően az Abtv. 61. § alapján hívja fel a bíróságokat a végrehajtás felfüggesztésére. Előadta továbbá az indítványozó, hogy ezen ítéletek kapcsán újabb indítványt terjesztett elő összbüntetésbe foglalás iránt. Mindezen bírósági döntéseket érintően elmondható, hogy az indítványozó nem adott elő indokolást az alaptörvény-ellenességre vonatkozóan és nem kérte a megsemmisítésüket sem. Jelezte továbbá az

indítványozó, hogy ha ezen határozatok sorsáról az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége rendelkezni, eltekint ezen kérelmekről.

- [7] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [8] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [9] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni.
- [10] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy jelen ügyben a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.833/2024/8. számú végzése tekinthető olyan bírósági döntésnek, amely ellen az Abtv. 27. §-a értelmében helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének.
- [11] 2.2. Részben tesz eleget az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §) és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, IV. cikk (1) és (2) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés]. Meghatározta az Alkotmánybíróság által vizsgálandó konkrét bírósági határozatokat, kifejezett kérelmet a megsemmisítésre ugyanakkor csak a Debreceni Járásbíróság 37.Bpk.1692/2024/5. számú végzése és a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.833/2024/8. számú végzése kapcsán fogalmazott meg. Az indítványban említett egyéb bírósági határozatok megsemmisítését az indítványozó nem kérte, csupán az Alkotmánybíróság állásfoglalását kezdeményezte azok tekintetében, sőt kifejezetten utalt arra, hogy ha az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége ezen határozatokat megvizsgálni, kérelmeit azokat érintően nem tartja fenn. Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság ezen további bírósági határozatok Alaptörvénnyel való összhangját nem vizsgálta.
- [12] Megjelölte az indítványozó a határozott kérelem körében az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét a B) cikk (1) bekezdése körében. Nem adott elő ugyanakkor az indítványozó sem az Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdésével, sem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben olyan alkotmányjogilag értékelhető indokolást, amely érdemi vizsgálat alapjául szolgálhatott volna. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítványi elem nem alkalmas érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}. Erre tekintettel az

Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemeket az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálta.

- [13] Az indítványozó által hivatkozott Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [15]} – lehet alapítani. Mivel a panaszos kifogása a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset, a visszaható hatály tilalma körébe tartozik, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben helye volt a befogadhatóság további vizsgálatának.
- [14] 2.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [15] Az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogásait az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság a következőképpen értékelte.
- [16] Az indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [17] Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [18] A konkrét indítvány kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mind a Debreceni Járásbíróság, mind a Debreceni Törvényszék az Alkotmánybíróság releváns határozatainak – különösen a 10/2018. (VII. 18.) AB határozatnak és az 1/2020. (I. 2.) AB határozatnak – a megállapításaira figyelemmel járt el a kifogásolt végzések meghozatalakor. A Debreceni Járásbíróság végzésében megállapította, hogy az indítványozó esetében az összbüntetéssel érintett bűncselekmények elkövetési ideje a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) hatálya alá esik. Ezért a Btk. 2. §-a alapján mérlegelte, hogy az indítványozó esetében melyik büntető törvénykönyv – a régi Btk. vagy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) – szabályainak az alkalmazása a kedvezőbb az összbüntetésbe foglalás során. A mérlegelés eredményeként a Debreceni Járásbíróság megállapította, hogy – részben azért, mert a szabadságvesztés büntetéseket már végrehajtották, részben azért, mert a végrehajtás folyamatossága nem állt fenn – összbüntetésbe foglalásnak sem a régi Btk., sem a Btk. szabályai alapján nem volt helye. A Debreceni Törvényszék másodfokú bírósággként egyetértett a Járásbíróság által kifejtettekkel, megerősítette továbbá, hogy összbüntetésbe foglalni már a 3/2002. Büntető jogegységi határozat óta csak végre nem hajtott büntetéseket lehet és feltétel a végrehajtás folyamatossága is.
- [19] Az Alkotmánybíróság a támadott bírósági végzések kapcsán emlékeztet következetes gyakorlatára, amely szerint annak megítélése, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény szabályai a kedvezőbbek az indítványozóra nézve, nem alkotmányossági kérdés, hanem a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés. Az indítványozó által felhívott 3256/2022. (VI. 3.) AB határozatban is megerősítette az Alkotmánybíróság, hogy az elkövetési idő és annak alapján az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvény meghatározásának a módja az összbüntetési szabályok alkalmazása keretébe eső olyan szakjogi kérdés, amelyet az eljáró bíróságoknak kell meghatározniuk. (Indokolás [59]) Annak felülbírálatára nem terjed ki az Alkotmánybíróság hatásköre.
- [20] Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy az indítványozó által megfogalmazott kifogások nem vetik fel az Abtv. 29. §-a értelmében vett, a Debreceni Törvényszék támadott döntését érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét, és nem merül fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés sem.
- [21] 3. A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi

panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2025. június 30.

Haszonicsné Dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró